

állapításai szakszerűek, megalapozottak. Jelentős mennyiségben tárgyal olyan gépeket is, amelyeket az erdőgazdaságok még nem használnak, amelyek azonban a fejlődés irányát mutatják. Hiányossága, hogy *nem minden felsorolt géppel kapcsolatosan foglal állást azok erdőgazdasági használhatóságát illetően, továbbá hogy a könyv szűkreszabott terjedelme miatt az üzemletetéssel kapcsolatos tennivalók néha hézagosak.* Ezek azonban nem csökkentik a könyv jelentőségét és azt az értékét, hogy az erdőgazdasági szakemberek a gépesített munkák előkészítéséhez, a hatékony technológiák bevezetéséhez nagy segítséget kaptak.

Dr. Radó Gábor

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

AZ ELMÚLT ÉV HALOTTAI

DR. GYÓRFI JÁNOS

(1905—1966)

A magyar általános entomológiai tudományt, az erdővédelemtani és erdészeti rovarvartani kutatást pótolhatatlan veszteség érte dr. Gyórfi János volt egyetemi tanár, az Erdészeti Tudományos Intézet tudományos főmunkatársának hosszas betegeskedés után 1966-ban történt elhunytával.

Dr. Gyórfi János egyszerű uradalmi alkalmazottak gyermekeként 1905. március 13-án született Keszthelyen. Elemi és középiskoláit Keszthelyen végezte el és az ottani fiúgimnáziumban 1924-ben jó eredménnyel érettségizett. Azonnal beiratkozott az Erdőmérnöki Főiskolára, ahol 1929-ben erdőmérnöki oklevelet szerzett. Ez évben az Erdővédelemtani Tanszéken, az akkori tanszékvezető Kelle Artur szárnyai alatt mint szakdíjnok kezdte meg működését. A műszaki doktorátust 1939-ben kitüntetéssel megszerezte, ezt követően 1940-ben adjunktusi kinevezést kapott.

A tanszékvezető betegsége miatt már 1942-ben előadta a tanszék tárgyait. 1943-ban a Nemzeti Múzeumtól rovarvartani kutatások végzésére megbízást és segílyt kapott. 1944-ben „Az erdei rovarok ökológiája” c. tárgykörrel egyetemi magántanári képesítést szerzett. 1945-ben „Megfigyelések a fürkészdarázsak nemzőinek táplálkozásáról” c. dolgozatával elnyerte Budapest székesfőváros tudományos pályadíját. Ekkor már kedvezenc tárgykörébe, az erdőkárosítók elleni biológiai védekezés kutatásába teljesen elmélyült. 1946-ban *egyetemi rendkívüli tanári kinevezést kapott.*

1951-ben a tanszékét felcserélte a kutatási munkássággal. Ettől kezdve az Erdészeti Tudományos Intézet erdővédelmi osztályának vezetését látta el.

1952-ben megszerezte a *biológiai tudományok kandidátusa* tudományos minősítést. Betegségének jelei már ekkor mutatkoztak és 1953 tavaszán érte az első agyvérzés. Ettől kezdve egészségi állapota állandóan rosszabbodott és 13 év alatt még öt agyvérzés érte. Ilyen súlyos állapotban még volt ereje ahhoz, hogy 1954-ben a biológiai tudományok doktora címet megszerezze. Doktori disszertációjának címe: „Fenyőtoboz- és fenyőmagkárosítók és azok parazitái”.

1955-től kezdődőleg az alapvető erdei károsítók (cserebogár, gyapjaspille) elleni védekezés problémája foglalkoztatta.

1960-ban a Finn Rovartani Társaság kiváló munkásságáért tagjává választotta. Ez évtől kezdve az országos fénycsapda hálózat megalapításával, a begyűjtött anyag meghatározásával, feldolgozásával és a rovarkárosítások prognózisának megszervezésével szerzett érdemeket.

1962-ben már súlyos betegen vette át tudományos főmunkatársi kinevezését és ágyhoz kötöttsége miatt 1963-ban rokkant nyugállományba kényszerült.

Életművét 29 új rovarfaj felfedezése és leírása, valamint 149 tudományos dolgozat és könyv jellemzi a legjobban. Fő művei az *Erdészeti Rovartan* (1957) és az *Erdővédelemtan* (1963), melyekben egész tudását és kutatási eredményeit összegezte. Mindkettő az Akadémiai Kiadónál jelent meg.

Egész életén keresztül fáradságot nem kímélve kutatta a korszerű erdővédelem lehetőségeit. Ennek során lefektette a biológiai erdővédelem tudományos alapjait. Különleges érdeme az erdészeti rovartan parazitológiai vonatkozásainak kiművelése. Ő volt e tudományág hazai megteremtője és világszerte elismert kiváló művelője. Összefoglaló nagy művei (*Erdészeti Rovartan*, *Erdővédelemtan*) az erdészeti tudományos kutatás és gyakorlat számára igen nagy jelentőségűek, mivel szellemük korszerű és meszsze előremutató.

Munkássága révén hozzájárult a magyar rovartani kutatás külföldi elismeréséhez és jó hírnevéhez. Állandó kapcsolatban volt a világ legkiválóbb entomológusaival és rovartani kutatóival, Legrésztelenebben egy igen jelentős erdészeti rovarcsalád, a fürkészdarazsak (*Ichneumonidae*) biológiájával foglalkozott és ennek számos kérdését tisztázta. Művei az angol, német, szláv nyelvterületen és ezek tudományos művelői közt széles körű elismerésben részesültek. Több hazai és külföldi tudományos társaság és intézmény tagja volt.

Fáradságot nem ismerő, lelkiismeretes oktató és kutató volt. Mindenkor készségesen segített mindazoknak, akik tanácsért, közreműködésért hozzá fordultak.

Dr. Gyórfi Jánost az Erdészeti Tudományos Intézet saját halottjának tekintette, temetésén részt vettek az erdővédelmi osztály és a Soproni Kísérleti Állomás dolgozói.

Mátyás Vilmos

Meghalt **Czillinger János**, az utolsó királyi erdőfelügyelő, az Erdészeti Lapok 1924—1928 időközi szerkesztője. Munkássága során többek között figyelemre méltó cikkben, az Erdészeti Lapok 1927. januári számában sorra vette azokat a feladatokat, amelyeknek végrehajtásától e kritikus időszakban az egyesületi élet fellendülését várta. Időt álló megállapításai közül igen jó összefoglalása volt az a szükséges teendőknél, különösen ami az arányos teherviselést, a szakosztályok alakítását, az erdészek bekapcsolását s a meglévő lehetőségek jobb kihasználását illeti.

Füzi István, nyug. fahasználati előadó hatvankét éves korában ragadta el a halál. Munkás sorból küzdötte fel magát, erdőlegényként kezdte 17 éves korában; majd a tatai erdőőri és vadőri szakiskola elvégzése után védkerületi beosztást kapott. A felszabadulás után irodai és rakodókezelői munkakörben dolgozott, az 1953. évi átszervezés után pedig átvette a délhansági erdészet fahasználati munkáinak vezetését. Pályafutása alatt sok fiatal erdésznek volt útbaigazítója. Távoztával egygel megfogott a kapuvári Füzi-nemzettség 10 tagú erdész-dinasztiája.

Életének 78. évében, rövid szenvedés után elhunyt **Szántó István** aranydipló-

más erdőmérnök, a Tolnamegyei Állami Erdőgazdaság volt kiemelkedő erdőművelője. Emlékét Tamásiban sok száz hektárnyi erdőtelepítés, valamint számos tanulmánya hirdeti. — Ugyanitt érte a halál **Nagy Sándort** (sz. 1904), a Tolnamegyei Állami Erdőgazdaság nyug. erdészét. Dunaujvárosban halt meg **Lux Barna** nyug. erdőmérnök (sz. 1893), a Tolnamegyei Állami Erdőgazdaság volt igazgatója. — Gépkocsiszercensétlenség áldozata lett **Végh Rudolf** (sz. 1921) fogatgazda, a vajszlói erdészet dolgozója. — Kiváló szakembert vesztett el az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság **Nagy Aladár** erdőmérnök (sz. 1910) személyében, akinek eredményes munkáját a Kéthely környéki erdők számos erdőrésztele dicséri. — Tragikus hirtelenséggel bekövetkezett halála egy kiváló erdőművelő erdésztől fosztotta meg az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaságot **Berta Sándor** (sz. 1912) erdész személyében, aki kimagasló szaktudással látta el feladatait. Csemetekertjeit mintának lehetett bemutatni. Megnevelt csemetéiből ültetett erdők sokáig teszik emlékeztetésé nevének. — Meghalt **Gurgis Mihály**, a dabasi kerület fásító erdésze. — Szolgálat-tesztelés közben, szívbénulás következtében érte utol a halál 46. éves korában **Györök Jánost**, a csákvári erdészet kerü-

letvezető erdészét. A vértesszőlő mintegy 200 ha-os parlag telepítése állít örök emléket nevének. — Egy emberöltőt betöltő munkásság után hunyt el **Bekes Dezső** nyug. erdész (sz. 1884), aki az Alföld-fásítás, majd a dunaártéri nyártelepítés, legutóbb a Lábatlan községi erdők fásítási munkálatainál ért el kiváló eredményeket. — **Virányi József** (sz. 1895), **Mikus László** (sz. 1896), **Cserhádi Pál** (sz. 1902) nyug. erdészek neveit a salgótarjáni er-

dők, a bujáki és szécsényi csemetekert, illetőleg a cserhádi erdőkben végzett fáradhatatlan munkásságuk tesz emlékeztetéssé. — A kiskunhalasi homokon telepített erdők örökítik meg **Szalma János** (sz. 1933) kerületvezető erdész nevét, aki súlyos szívbetegségben halt meg. — Az év utolsó napjaiban kísérték utolsó útjára **Eörös Gyula** (sz. 1882) és **Holbay Miklós** (sz. 1898) nyug. erdőmérnököket, Budapesten.

ÜNNEPI ELNÖKSÉGI ÜLÉS

Egyesületünk elnöksége 1966. december hó 9-én, az Egyesület százéves megalakulásának napján ünnepi elnökségi ülést tartott. Megtárgyalta jövő évi feladatait és megtette a szükséges intézkedéseket az 1967. évi vezetőségválasztó közgyűlés előkészítésére.

Az ülés megállapította, hogy Egyesületünk társadalmi erőit az 1966. év folyamán a 100 éves jubileum méltó megünneplésére összpontosította, ezen túlmenően a központi bizottságok, szakosztályok és a helyi csoportok általában teljesítették a munkaterveikben vállalt feladatokat és számos javaslattal, tanulmánnyal nyújtottak segítséget főhatóságunknak, valamint a gazdálkodó szerveknek és ezzel az erdőgazdálkodás fejlesztésében figyelemreméltó eredmények eléréséhez járultak hozzá.

Jubileumi Főbizottságunk az elnökség és a tagság általános meglepedésére teljesítette a még 1964-ben jóváhagyott programtervezet alapján a jubileumi ünnepség megrendezésére, lebonyolítására előírányzott feladatait.

Az Elnökség, valamint a felkért lektorok véleménye alapján kiadásra előkészítette *Király Pálnak* az Egyesület 100 éves történetéről írt tanulmányát.

A *Műszaki Fejlesztési Bizottság* ülésein megvitatásra kerültek az erdőfeltárás, az erdőrendezés, továbbá az erdőművelés fejlesztésének irányai, valamint az 1980-ig kitermelhető fatömeg kérdését tárgyaló tanulmányok. Foglalkozott a Bizottság az iparjellegű fakitermelés lehetőségeivel is.

Az *Erdő Szerkesztő Bizottsága* gondosan szervezett munkája eredményeként Az Erdő c. szaklapunk betölti rendeltetését. A Bizottság a munkatervében előírányzott feladatokat tervszerűen végrehajtotta, negyedéves ülésein kialakított laptervvel biztosította a lap színvonalának emelkedését, illetve megtartását, gondoskodott a jubileumi közgyűlésnek jegyzőkönyvszerű megörökítéséről. A Bizottság javaslatára szaklapunk a címkép megnövelésével korszerű megjelenést kapott. A Bizottság fo-

lyamatosan foglalkozott a Magyar Erdészettudományi Szemle szerkesztésével.

Szervezési Bizottságunk tagjai rendszeresen látogatják helyi csoportjainkat és segítséget nyújtanak a munkatervekben vállalt feladatok megvalósításához. A segítségnyújtás főként a szakmai továbbképzés területén mutatkozik, a Bizottság tagjai egyben figyelemmel kísérik a taglétszám alakulását is.

Oktatási Bizottságunk tagjai rendszeresen résztvettek az erdészeti technikumok levelező-tagozati konzultációin és az oktatás hatékonyságát javaslataikkal segítették. A Bizottság számszerű felmérést végzett az erdészeti szakemberekre vonatkozóan, valamint felmérte a távlatilag indokolt szakember-igényt is. Ennek eredményeként a beiskolázási létszámok megállapításához javaslatot készített. A termelőszövetkezeti erdőkezelő beosztott munkás képzésre szintén javaslatot állított össze.

Külügyi Bizottságunk munkájának zömét a jubileumi ünnepségen résztvevő képviselőkkel kapcsolatos szervezés képezte. A jubileumi ünnepségünkön 22 külföldi szakembert láttunk vendégül, a román és a csehszlovák társegyesületek képviselőin kívül valamennyi szocialista ország, továbbá a finn és az osztrák erdészeti egyesület küldötteit is üdvözöltük körünkben. A szervezéssel járó nagy feladat mellett a Külügyi Bizottság a munkatervben vállalt egyéb feladatait is teljesítette. Az Egyesület egy kiküldötte résztvett a madridi Erdészeti Világkongresszuson, kölcsönöségi alapon 3 fő az NDK-ban, 2 fő Csehszlovákiában képviselte különféle konferenciákon Egyesületünket. Fogadtunk 3 tagú osztrák delegációt két napra, az újvidéki nyárfakutató intézet vezetőjét 3 napra, *Walther Luthardt* mikófaszakértőt az NDK-ból 10 napra, *Norman Hickin* angol faanyagvédő szakembert előadás megtartására, 9 jugoszláv erdészeti kutatóintézeti szakembert egy alkalommal. Az IBUSZ felkérésére 10 napos szakmai programot dolgoztunk ki 35 tagú szövjet erdészeti delegáció részé-

re, a tanulmányút szervezésében és lebonyolításában is tevékenyen résztvett az Egyesület.

Erdészeti Gazdaságtani Szakosztályunk kidolgozta a matematikai módszerek alkalmazását az erdőgazdálkodás területén: a fahasználat választéktervezésében, az erdőművelési adatok gépi feldolgozásában. Kidolgozta továbbá a faanyagszállítás lineáris programozását. Az erdőfeltárás tervezési irányelveit felülvizsgálta a gazdaságossági követelmények alapján.

Számvizsgáló Bizottságunk Egyesületünk pénzgazdálkodásának rendszeres vizsgálata mellett különösen nagy segítséget nyújtott jubileumi ünnepségünk költségvetése összeállításához, valamint a felmerült költségek elszámolásához.

Erdőfeltárási Szakosztályunk részletesen megvitatta a következő témákat: az erdőfeltárástervezés és erdőrendezés kapcsolata; az erdőfeltárástervezés és az erdőgazdasági munkák gépesítésének fejlesztési kérdései (központi rakodó, anyagmozgatási technológiák stb.); erdészeti térképezés; fatermelési és útépitési terv készítése tájegységi határok felhagyásával az erdőgazdasági területén. Vita eredményeként állította össze a Szakosztály ugyanezen témakörű anyagát az Egyesület Műszaki Fejlesztési Bizottsága részére. A Szakosztály ülésein szerepeltek még a külföldi tanulmányutak beszámolóit, továbbá a szakmai továbbképző előadások.

Erdőművelési Szakosztályunk a Műszaki Fejlesztési Bizottságunk részére a hazai erdőművelés főbb irányzatairól készített anyagot. A Szakosztály kezdeményezte az erdőgazdaságok területén található természetes fafajok különlegesen értékes faállományainak, valamint a rendkívüli méretű és idős fák összeírását.

Tanulmányutat szervezett Visegrádra a koncentrált fakitermelést követő felújítások tanulmányozására, valamint Surdra és a somogyi exotatelepitések tanulmányozására.

Erdőrendezési Szakosztályunk az év elején újjászervezte albizottságait és újra választotta a szakosztály és a szakcsoport vezetőségét. Elsősorban az Egyetemről kikerült és az erdőrendezési munkakörbe került fiatal mérnököket szervezték be a Szakosztályba. A Szakosztály megvitatta az erdőrendezés fejlesztésére vonatkozó irányelveket és ennek eredményeként „Az erdőrendezés iránya” címmel tanulmányát beterveztette az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetőségéhez.

Erdészettörténeti Szakosztályunk ülésein az e tárgykörben a tagok által összeállított tanulmányokat vitatta meg. Összeállította az Erdészettörténeti Közlemények 2. számának anyagát.

Erdészeti Szakmai Irányítási és Fásítási Szakosztályunk a fásítási tömegmozgalom kiterjesztése érdekében közreműködött a Fásítás Hónapjában rendezett anketok szakmai előadásainak szervezésében. A Fásítási Tervező Csoport terveit megvitatta és ennek eredményeként a munka továbbfejlesztésére vonatkozó javaslatait összeállította. Az ültetvénytérnyártelepitések tanulmányozására a Dunaártéri Állami Erdőgazdaság területén helyszíni bemutatót szervezett 100 fő részvételével. Elkészítette, majd megvitatta az „Erdőtelepitések és fásítások, erdőfelújítások technológiája és a munkák elszámolási rendje a nem erdőgazdasági üzemi kezelésben levő területeken” című tanulmányt, amit a Főhatóság elfogadott és kiadott. Elkészítette és vitára bocsátotta az erdészeti szakmai irányítási munkakörben foglalkozók ügyrendi tervezetét.

Gépesítési Szakosztályunk Szállítási Szakcsoportja kidolgozta a szállítási munkák racionalizálásának lehetőségeire, valamint az erdőgazdasági utak és közúti járművek viszonyára vonatkozó tanulmányait. A Gépjavítási Szakcsoport az erdőgazdasági gépek karbantartási rendszerét dolgozta ki, egyben közreműködött a karbantartó helyek típusának kialakításában. Az Erdőművelési Szakcsoport a telepítési hálózat kialakítására dolgozta ki javaslatát az agrotechnikai követelmények szem előtt tartásával. Helyszíni bemutatót szervezett az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság marcali gépesített rakodóján, ahol megvitatták a gépesítés fejlesztésének lehetőségeit és a további tennivalókat. Megvitatta az OEF Műszaki Fejlesztési Osztályának hosszúfás anyagmozgatásra vonatkozó jelentését, a mátramindszenti és pörbölyi MÁV rakodók fejlesztésének terveit, továbbá az ERTI 1966. évi anyagmozgató gépesítéseit. A Szakosztály a helyi csoportoknál rendszeresen tartott szakmai továbbképző előadást.

Az *Erdei Vasutak Szakosztálya* rendszeres ülései a szakmai továbbképzést szolgálták. Főbb témái voltak: a forgalom irányítás, a pályafenntartási útmutató téma-terveinek kidolgozása, majd a kész tanulmány megvitatása.

Erdőhasználati Szakosztályunk összeállította az erdőhasználati utasítás tervét, majd megvitatta az elkészült tervezetét. A Szakosztály tagjai tevékenyen közreműködtek a hazai versenyzőknek a nemzetközi favágóversenyen való felkészítésében. A fakitermelőverseny szabályzatának tervezetét a Szakosztály állította össze és a verseny előkészítésében, valamint annak szervezésében közreműködött.

Mikológiai Szakosztályunk két országos és egy helyi anketót, egy gombahatározó-

versenyt, három klubestet, hét belföldi tanulmányutat, 41 tudományos és továbbképző előadást, 24 beszámoló előadást rendezett. Közreműködésével a szakosztályülésen három külföldi szakember tartott előadást. A Szakosztály négy tagja résztvett a IV. Európai Mikológiai Kongresszuson Varsóban, egy tagja pedig a tátralomnici Mikológiai Szemináriumon. A Szakosztály hat tanfolyamot rendezett mintegy 150 hallgató részére.

*

Az elnökség szem előtt tartva az MTESZ Országos Vezetőségének határozatait és munkatervi irányelveit a tudományos technikai haladás előmozdítása, az erdőgazdálkodás fejlesztése, az erdészeti szakemberek képzésének állandó emelése, valamint a társadalmi munka hatékonyságának fokozása érdekében 1967. évre az alábbi célok megvalósítását irányozza elő:

az 1961. VII. törvény, a párt és kormányhatározatok, valamint a harmadik ötéves terv végrehajtását tervezetek, javaslatok kidolgozásával segíti;

az Egyesület elnöksége, központi bizottságai, szakosztályai és helyi csoportjai foglalkozzanak a gazdasági mechanizmus reformjával és ennek eredményeként tegyenek javaslatot arra, hogy az erdőgazdálkodás területén miként érvényesüljenek a gazdasági mechanizmus irányelvei;

az erdőgazdálkodással érintkezõ szak-

területek tudományos egyesületeivel folyamatosan tovább fejleszti a kapcsolatokat és az együttesen megállapított szakfeladatok kidolgozására javaslatot tesz;

folyamatosan tovább szervezi az egyesületi csoportokon belül az erdészeti szakemberek szakmai továbbképzését; keresi és bővíti a kapcsolatot a külföldi társegyesületekkel;

a jubileumi tudományos ülésszakon elhangzott előadások szakmai célkitűzéseinek érvényesítése érdekében a helyi csoportok társadalmi munkáját a szakmai továbbképzés kiterjesztésével fejleszti. Egyes sajátos szakkérdések kidolgozása céljából szorgalmazza a munkabizottságok szervezését; a helyi csoportok és a MTESZ területi Szervezetek közötti kapcsolatok eredményesebbé tételét elősegíti főként az érintkezõ szakterületek tudományos egyesületeivel való együttműködéssel.

A munkaterv vitájában részt vett és felszólalt: *Andor József, dr. Balassa Gyula, Beck Antal, Fekete Gyula, Fila József, Földes László, dr. Madas András, Marton Tibor, Nemes József, dr. Pankotai Gábor, Riedl Gyula, Sitkey János, Szabó Béla, dr. Turi Istvánné.*

Az 1967. évi vezetőségválasztó közgyűlés megtartását Egyesületünk a Keszthelyen megrendezendő vándorgyűlés keretében, ez év augusztus hó második felében tervezi.

A központi szakosztályok életéből

A bolgár erdészeti és faipari technikusok szövetsége részéről Egyesületünket felkereste *Marko Kapitanski* titkár, akivel egyesületeink közötti szorosabb kapcsolat és együttműködés lehetőségeit beszélték meg. A megbeszélés során felmerült kérdésekben egyetértés született abban, hogy a kölcsönös látogatásokat és meghívásokat a baráti országok Műszaki és Tudományos Szövetségeinek 1962-ben Prágában kötött megállapodása keretében kell lebonyolítani. Egyesületünk támogatja és kívánatosnak tartja a későbbiek folyamán Várnában rendezendő szocialista országok erdészeti egyesületeinek titkári értekezletét.

*

Az Erdei Vasutak Szakosztálya ülésén megtárgyalta a MÁV igazolványok meghosszabbításával kapcsolatos tennivalókat, valamint az Állami Biztosítóval kötött megállapodás alapján az utasok és az alkalmazottak biztosítási bélyegeinek kezelési kérdéseit. Az ülésen meghallgatták *Haják Gyula*: A vasutak pénzügyi és mérlegképzési kérdései című vitaindító előadását.

A szakosztály képviselőiben *Fülöpp Zoltán, Király Pál, Fodor Péter, Tóth Gyula és Bajcsy Endre* felkereste Egyesületünk vezetőségét és a 100 éves jubileum emlékére a szakosztály munkáját kifejező öntvényt nyújtottak át. Az öntvény egy szárnyas kerék, amely a „második század” vágányára tér és ott folytatja az útját.

*

A helyi csoportok életéből

A *keszthelyi csoport* vitadélután keretében foglalkozott *Palotai István*: Az új erdőrendezési utasítás kérdései és *Gáspár H. Géza*: Az erdőművelés műszaki fejlesztésének helyzete és irányai című előadásával.

*

A *vértesi csoport* tapasztalatcserén tanulmányozta a Keszthelyi Állami Erdőgazdaság sümegi erdészetében a gépi komplex fakitermelésnél alkalmazott munkamódszereket és gépeket. A helyszíni felvilágosításokat rövid előadások formájában *Ambrus Imre, Gáspár H. Géza* és *Darabos Sándor* adta meg.

A szakmai továbbképző előadások keretében a következő előadásokat tartották:

Szegeden *dr. Gál János* és *dr. Tompa Károly*: Az ültetvényes fatermesztés problémái (filmvetítéssel), *dr. Szász Tibor*: A fakitermelések munkaszervezésének kérdései és *Lengyel György*: Erdőgazdálkodás Mongóliában (filmvetítéssel);

Zalaegerszegen *dr. Bencze Lajos*: A korszerű vadgazdálkodás természetes adottságai és a vadkár csökkentésének lehetőségei;

Szolnokon *Lengyel György*: Erdőgazdálkodás Mongóliában (filmvetítéssel);

Veszprémben *dr. Keresztesi Béla*: Az 1966-os madridi Erdészeti Világkongresszus;

Nyíregyházán *Palócz József*: Hosszúfás közelítés-szállítás;

Keszthelyen és Kaposváron *dr. Dobos Tibor*: A csemetetermelés gazdaságossága; Esztergomban *Haják Gyula*: A svájci és a franciaországi erdőfeltárási tanulmányút tapasztalatai címmel.

Olvasnak-e az erdészek ?

Az Erdő szerkesztő bizottságának legutóbbi ülésén az egyesület soproni helyi csoportja részéről felvetették, hogy a lap szerkesztésében legyünk nagyobb figyelemmel az erdészek szakmai érdeklődésére. Egyes vélemények szerint ugyanis a közölt dolgozatok inkább az erdőmérnökök, mint az erdészek érdeklődésére tarthatnak számot, s ezért az előfizetők nagyobb részét kitevő erdészek nem olvassák a kívánatos mértékben a lapot. Felvetették azt is, hogy az erdészek számára a lapban nyissunk esetleg külön rovatot.

Ezekkel a kérdésekkel foglalkozunk a jövőben, gondoltunk „Erdészek fóruma” címmel olyan rovat megindítására is, amelyet erdészek írnának erdészeknek munkájuk során szerzett tapasztalataikról, problémáikról. A gödöllői helyi csoporttól közben azt a véleményt kaptuk, hogy a lapunkban közölt olyan rövid cikkek, amelyek gyakorlati vonatkozású kutatási vagy tapasztalati eredményeket közölnek, egyaránt kívánatosak és hozzáférhetők erdőmérnökök és erdészek számára.

Emellett szól a következő is. Az elmúlt hetekben jelent meg „A fenyők termesztése” című könyv. Az első héten a példányszám csaknem fele elkelt, főképpen erdőgazdaságok, faipari vállalatok, erdészeti szervek vásárolták meg. Viszonylag kevés volt az egyéni vásárló, akikről tudunk (az Akadémiai Könyvesbolthoz beküldött megrendelések alapján) kivétel nélkül kerületvezető erdészek. Nem kétséges tehát, hogy az erdészek vásárolnak és olvasnak magas színvonalon megírt szakkönyveket is. Ismerek több erdészt, akinek a lakásán remek kis szakkönyvtára van, szeretettel gyűjti és olvassa az utóbbi években szép számban megjelenő erdészeti könyveket.

Az erdőgazdaságfejlesztés egyik legbiztosabb alapja „a kiművelt emberfők”, a sokoldalúan képzett korszerű ismeretekkel rendelkező szakemberek. Körüket mindenképpen szélesíteni kell, ezért a szerkesztő bizottság minden javaslatot, ami ezt szolgálná, szívesen fogad.

Dr. Keresztesi Béla

Útmutató munkatársaink részére

Az ERDŐ az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa, az erdő- és vadgazdálkodás műszaki, tudományos folyóirata. Célja az egyesületi tagság összefogása, szakmai műveltségének emelése, a gazdálkodás fejlesztése érdekében. A szerkesztő bizottság a lapban helyet ad minden olyan tanulmánynak, ismertetésnek és egyéb közleménynek, amely ezt a célt tartalmával és kifejezőmódjával szolgálja.

A kéziratot géppel írt első példányban (nem indigós) kell a szerkesztő bizottsághoz beküldeni. A kéziratban a *szöveges részt a táblázatoktól, ábráktól külön kell választani*. Az ábrák, táblázatok helyét a szöveg megfelelő helyén — a margón — meg kell jelölni. Célszerű rájuk a szövegben is utalni, mert tördeléskor gyakran nem kerülhetnek pontosan a megjelölt helyre. Az irodalmi hivatkozás magában a szövegben, vagy több hivatkozás esetében a szerző nevének, a publikálás évének feltüntetésével és a tanulmányhoz külön mellékelt jegyzékkel történjék. Egyéb irodalmi felsorolás szükséges. Az esetleges lábjegyzeteket szintén *külön* kell mellékelni.

A képeket, ábrákat olyan, vagy valamivel nagyobb nagyságban kell megadni, mint amilyenben közlését tervezzük. Szövegek közötti kép kedvező alakja a fekvő; alkalmas nagysága a 9×12 cm. A fénykép legyen éles, kontrasztos és fekete-fehér, fényes papíron. Rajzos ábrákat fehér rajzpapíron vagy fehér pauszon fekete tuszalakkal kell elkészíteni, gondolva a vonalvastagság és jelzések megválasztásakor a kicsinyítés mértékére — túl vékony vonal, apró betű a kicsinyítés során szaggatottá válhat, eltűnhet. Színes ábrát csak egészen kivételes esetben közölhetünk.

A tanulmányok mondanivalóját lehetőleg rövidre kell fogni. Több gondolat bizonyított egybekapcsolása rendszerint elonytelen, célszerűbb az egyes gondolatoknak elkülönített, rövidebb kifejtése. A kézirat teljes terjedelme lehetőleg ne haladja meg a 6—8 szabvány oldalt. Egy szabvány gépelt oldalon 1250 leütés, vagyis 25 sor van, soronként 50 betűhellyel. Ennek megfelelően a papír bal oldalán 6 cm széles margót hagyva a feles beosztású írógépen 2,5-es, az egyes beosztású írógépen 3-as sorközszel kell gépelni. A kívánatos 6—8 szabvány oldalba természetesen az ábrák, táblázatok is megfelelő terjedelemmel figyelembe veendő, beleszámítandók. A tanulmány címében törekedjünk rövidsége. A cím alatt fel kell tüntetni a szerző nevét, a tanulmány végén pedig saját kezű aláírással kell a kéziratot ellátni és itt fel kell tüntetni a szerző tudományos fokozatát, hivatali beosztását, munkahelyét és lakcímét is.

Minden kézírathoz orosz, illetőleg német nyelven való közlés céljából 7—8, *de legfeljebb 10 gépelt sornyi terjedelmű tartalmi kivonatot, összefoglalót is kell adni külön íven*. A szakszövegek fordításában mutatkozó nehézségek elkerülése érdekében célszerű, ha ezt az összefoglalót a szerzők orosz és német nyelven is megadják. A szerzők ugyanis ma már a legtöbb esetben jobban ismerik saját szakterületük idegen nyelvű kifejezéseit, mint az általános fordítók. Amennyiben az idegen nyelvű szöveg megadása nehézségekbe ütközik, a szerkesztő bizottság továbbra is vállalja az idegen nyelvre való fordíttatást az előbb említett kockázat áthárítása mellett. Kéri azonban, hogy az összefoglalókat rövid mondatokban, szabatosan és világosan fogalmazva állítsák össze.

A beküldött tanulmányokat a szerkesztő bizottság tagjai lektorálják. Amennyiben a kézirat jelentősebb változtatásra szorul, annak elvégzésére a szerkesztő bizottság a szerzőt a szempontok megadásával felkéri, vagy saját hatáskörében végezteti el, de ilyenkor a módosított kéziratot a szerzőnek bemutatja. A szerző kifejezett kívánságára a korrektúrában is közreműködhet, amennyiben ezt az előre meghatározott napon Budapesten elvégezheti.

Közlésre nem került tanulmányokat a szerkesztő bizottság megőrzi, azok mind a szerzők, mind az egyéb érdeklődők részére hozzáférhetők.

AZ ERDŐ

Az Országos Erdészeti Egyesület (Budapest, V., Szabadság tér 17.) kiadványa

Szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora. Főmunkatárs: JEROME RENÉ. Szerkesztő bizottság: AKOS LÁSZLÓ, BABOS IMRE, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora, BAKKAY LÁSZLÓ, DR. BALASSA GYULA, FÖLDES LÁSZLÓ, HARACSI LAJOS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, HERPAY IMRE, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KÁLDY JÓZSEF, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KOCSÁRDI KÁROLY, KOLLÁR GYULA, MÁDAS ANDRÁS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, PÁRIS JÁNOS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, RADÓ GÁBOR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SALI EMIL, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SZEPESI LÁSZLÓ, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SZÖNYI LÁSZLÓ, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, TÓTH SÁNDOR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa.

Kiadja: a Lapkiadó Vállalat. (Budapest, V., Lenin körút 9—11.) Felelős kiadó: SALA SÁNDOR. Kapják az Országos Erdészeti Egyesület tagjai. Előfizethető még a Posta Központi Hírlap Iroda (Budapest, V., József nádor tér 1.) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján.

67-1-3230 Révai Nyomda, Budapest.

Példányszám: 5000.

Index: 25 208

